

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 870/2017
28.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Андрић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К 281/16 од 03.02.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 109/17 од 12.05.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Андрић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву 5К 281/16 од 03.02.2017. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 109/17 од 12.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву 5К 281/16 од 03.02.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4) у вези члана 33. КЗ, за које му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити, уколико окривљени у року од 2 (две) године од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Уколико дође до опозивања условне осуде по истој пресуди, окривљеном се у казну затвора има урачунати време које је провео у притвору од 27.04.2009. до 15.12.2009. године. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 12.480,00 динара, а на име паушалних трошкова кривичног поступка износ од 5.000,00 динара, све у корист буџетских средстава Основног суда у Ваљеву, у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1 109/17 од 12.05.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александре Андрић, изјављена против пресуде Основног суда у Ваљеву 5К 281/16 од 03.02.2017. године, а побијана пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Александра Андрић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац у захтеву истиче да је окривљени правноснажно осуђен за кривично дело из члана 238. став 1. тачка 4) КЗ у саивршилаштву са још три лица, те да је кривични поступак у односу на окривљеног био раздвојен из разлога што је исти наводно био у бекству, иако се налазио на издржавању казне за друго кривично дело, па бранилац сматра да од тренутка утврђивања те чињенице, није било никаквих сметњи да се кривични поступак споји са кривичним поступком који се води против осталих саизвршилаца. Тиме би се према наводима захтева, избегла ситуација у коју се може доћи, а наиме да окривљени буде правноснажно оглашен кривим за извршење кривичног дела, а да његови саизвршиоци буду ослобођени за исте радње. Због наведеног, бранилац сматра да је у конкретном случају повређена одредба члана 30. ЗКП.

У захтеву се наводи и то да су нижестепени судови одбили све доказне предлоге одбране, а који доказни предлози су могли бити изведени на главном претресу, па је по оцени браниоца, на овај начин повређено право на правично суђење и право на одбрану окривљеног.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац у суштини указује на то да током првостепеног поступка, суд није могао да одбије доказне предлоге које је предложила одбрана, а чиме указује на повреду члана 395. ЗКП.

Такође, у захтеву се истиче и да је првостепени суд донео пресуду без присуства браниоца окривљеног, и поред тога што се окривљени није бранио са слободе, и иако је бранилац обавестио суд да је спречен из оправданих разлога да присуствује доношењу пресуде, па је према наводима захтева, на овај начин повређено право на одбрану окривљеног.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног суштински указује на то да првостепени суд није могао донети, тј. објавити пресуду у одсуству браниоца окривљеног, а чиме указује на повреду члана 425. став 3. ЗКП.

Поред наведеног, у захтеву се истиче и то да нижестепени судови у конкретном случају нису извели ниједан доказ на основу кога би се могло

утврдити да је окривљени критичном приликом, поступао по претходном договору заједно са саокривљенима, (против којих се води одвојени кривични поступак), као и то да је окривљени оглашен кривим за кривично дело из члана 238. став 1. тачка 4) у вези члана 33. КЗ, а да према наводима захтева, није утврђено да је исти састављао неистините службене исправе, које је и оверавао својим потписом, па је на овај начин, према оцени браниоца, повређено право на одбрану окривљеног.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 30, 395. и 425. став 3. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд, захтев браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић